

Geslaagd weekendje Schier, niet?

Petra Verburg

Tien Arnhemmers (waarvan maar liefst 30 procent vrouw) zaten vrijdagavond 23 september op Schiermonnikoog in een omgebouwde schuur genaamd 'Jacoba' rond de mobiele telefoon van Henk Ruissen. De Vogellijn melde door het hele land Bladkoningen, dus dat werd een doelsoort voor het weekend. Even daarvoor was al totdat het echt TE donker was, op de kwelder van de Kobbeduinen naar Velduil gezocht. De toon van het weekend was gezet: van zonsopkomst tot zonsondergang vogelen. De donkere uren werden gebruikt om te eten, slapen en de vogellijsten bij te werken. En soms vanuit de tent toch nog wat vogelen: zowel Kwartel als Kerkuil lieten zich 's nachts horen aan de wat minder diepe slapers.

Op zaterdagochtend leverde een paar koude uren zeetrek kijken heel wat Zwarte Zeeëenden, een paar Jan van Genten, en zowel een Alk, een Middelste en een Kleine Jager op, die zich erg goed lieten bekijken. Via de duinen (met enorm veel klein grut als Zwarte Mees, Fitis, Tjiftjaf, Groenling etc) reden we richting badstrand. Op één van de vele stops vroeg Ivo Seelen of iemand met een schop even naar een grijs stipje in de verte wilde kijken. Hij dekte zich in door te verklaren dat hij niet eens zeker wist of het een beest was, maar hij bleek het goed gezien te hebben. Een Grauwe Klauwier liet zich erg goed bewonderen. Na de lunch inde zon op het terras van de boerderij fietsten we via bungalowpark De Monnik en Klein

Zwitserland (waar geen Bladkoning zich liet zien of horen) naar de Westerplas en de jachthaven. Met hoog water en de zon in de rug was het een ideale plek om de steltlopers eens goed door te nemen en een Grote naast een Dwergstern te bekijken. Op de terugweg verplaatsten we ons vanaf de veerpier tot aan de boerderij iedere keer een paar honderd meter langs de Waddendijk. Dat leverde onder ander Smelleken, Slechtvalk, Zilverplevier en Lepelaar op. En een enorm indrukwekkende ram, die vooral geïnteresseerd bleek in Ivo. De liefde was niet wederzijds.

Toen we langs de kwelder kwamen, probeerden we niet te zoeken naar Velduil (om zo het lot te tarten; als we er niet op bedacht zouden zijn, zou hij wel ineens vlak langs scheren), maar ook die strategie bleek niet te werken.

Zondagochtend begon bij de Berkenplas (Kruisbekken mooi in de scoop) en de bunker Wasserman (veel trek van zwaluwen, piepers en kneuen). Bij het Waterstaatpad stuiten we op een tweetal ringers, die juist hun eerste Sperwergrasmus wilden gaan ringen! We kregen uitgebreid tekst en uitleg (over vetscores en vliegspieren) en kregen de kans om foto's te maken.

Na de lunch, het inpakken en schoonmaken gingen we langs de Waddendijk op zoek naar Sneeuwgorz. Helaas tevergeefs. Halverwege de middag hadden alle lijstjes wel zo'n beetje de 100 soorten bereikt, en daalde de motivatie bij de meesten wel iets. Septemberzon op een dijkje op Schier bleek ook wel aantrekkelijk. Op ons gemak fietsten we uiteindelijk naar de veerpier, waar we om vier uur aankwamen en direct op de onverwachte extra boot konden stappen.

Die Bladkoning is niet gelukt, maar - zoals de Grunningers zouden zeggen: het was zeker een geslaagd weekend, niet?

Foto. *Sperwergrasmus, Waterstaatpad, Schiermonnikoog, 25 september 2005 (Petra Verburg)*